

Ο ΔΙΓΓΑΣ μόνον γραμμάς.
Ὀλίγα ἄνθη.

Δύο τρεῖς στιγμᾶς ἀπὸ τὸν βίον της. Δύο τρία φύλλα
χάρτου ἀνελίσσω λευκοῦ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἀποτελεῖται τὸ
ποίημα τῆς ὑπάρξεώς της.

Ποίημα ἀπὸ δέκα ἐννέα — ὄχι ἑτη — σονέττα.

Εἰς τὴν ἡμερόεσσαν ἀκτὴν τοῦ Φαλήρου μίαν ἐσπέραν τὴν
εἶδα ν' ἀντιπαρέρχεται μὲ τὸ ἀγαλματῶδες ἀνάστημα, μὲ
μίαν ἐρυθροτάτην φλόγα ζωννύουσαν—ὡς φόρεμα—τὸ στῆ-
θος. Ἦσαν τόσαι ἐκεῖ κάτω καλλοναί—νύκτες ἀλησμόνητοι τοῦ Ἰουλίου
— τόσα μεδιδάματα, τόσοι ὀφθαλμοί. Αὐτὴν προετίμων ὅλοι, αὐτὴ εἴλκυε
τὴν προσοχὴν καί, ἰδίᾳ, τὴν ἐκτίμησιν. Δὲν ἦτο μόνον τὸ ὠραῖον, τὸ
εὐλύγιστον, τὸ ὑψικορμον ἀνάστημα, ἀλλ' ἦτο τὸ κουρασμένον καὶ ἀφε-
λὲς βᾶδισμα, τ' ὁποῖον ἐμαγνήτιζεν ἦτο ἡ γαλήνη τῶν ὀφθαλμῶν ἡ
ὁποία ἐμελαγχόλει. Καὶ τὴν εἶδα νὰ διέρχεται, ὄχι εἰς τὴν πλατεῖαν
πλέον, ἀλλ' ὡς ἀνάμνησις εἰς τὰ βᾶθρα τοῦ νοῦ . . .

Εἰς αἴθουσαν, τὴν εἶδα πάλιν, φωτολαμπῇ. Ὁ βόμβος τῶν Ἀπόκρεω
ἐκορυפוῦτο εἰς ἔκφρονα ὠρυγὴν. Καὶ ἐν τῇ παρὰπροσύνῃ ἐκείνῃ τῶν
προσποιητῶν καγχασμῶν, τῶν διαβολικῶν πειραγμάτων, ἐν τῷ ἐγκοσμίῳ
ἐκείνῳ κονιορτῷ, αὐτὴ ἀνέφελος, λευκοφόρος, ἀπρόσβλητος ἀπὸ τὴν ἀνθρω-
πίνῃν ματαιότητα — ὡς μία ἀρχαία Ἑλληνικὴ προτομὴ ἐπὶ λευκοῦ
στουλίσθᾳτου — ἴστατο ὑπὲρ τοὺς μαينوμένους ὁμίλους. Μὲ τὴν γλυκεῖαν,
τὴν ἐλαφρῶς ψυχρικὸν φυσιογνωμίαν ἔπειθιν ὅτι ἦτο παρεπίδημος, διε-
λάλει ὅτι ἦτο μία εἰκὼν φευγαλέα χαρᾶς διαρκεστέρας, χαρᾶς ἣν δὲν
γνωρίζει ἡ σὰρξ, δὲν θίγει ὁ πειρασμός, ἀλλ' εἰς τὴν ὁποίαν ἐντροφαί
ἀπλήστως τὸ πνεῦμα καὶ μόνον τὸ πνεῦμα, ἡ ψυχὴ, τὸ ἰδεῶδες!

Καὶ μίαν ἄλλην ἐσπέραν οἷα ἀπόλαυσις, ὅταν ἐξηγυγίνισε τὸν γέλωτα,
καὶ τὸν ἐσκόρπισεν ἐν τῇ λεπτοτέρᾳ ἐκδηλώσει του, ἀπαγγέλλουσα ἓνα
μονόλογον, τὸν ὁποῖον μὲ θλίψιν ἐξομολογεῖται ὅτι ἔγραψε χάριν αὐτῆς
ὁ καὶ τὰς ἐπιμνημοσύνας ταύτας γραμμάς χαράττων. Μὲ ποῖαν χάριν
ἔδιδεν αὐτοδίδακτος, τὸν χρωματισμὸν εἰς τὰς λέξεις, ὅπως ἔδιδε τοιοῦτον

ΑΝΝΗΤΡΑ Γ. ΚΟΝΤΟΥ

✻ Ἀποθανοῦσα ἐν Ἀθήναις τὴν 15ην Ἀπριλίου 1898 ✻
 (Ἐχαράχθη ἡ ἀνωτέρω εἰκὼν ἐν Γερμανίᾳ ἐπὶ τῇ βάσει τελευταίας φωτογραφίας,
 φιλοτεχνηθείσης ὑπὸ τῆς ἰδίας πολυτελεῖας κόρης)

καὶ ἐπὶ τῆς ὀθόνης, μὲ ποίαν φυσικότητα διηγήθη τὰ παθήματα ἐνὸς
 μελομανοῦς. Καμμία δὲν θ' ἀπαγγείλῃ πλέον — δὲν πρέπει, οὔτε θέλω —
 τὸν μονόλογον ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἐναπέθηκα, καθ' ἣν ἡμέραν ἐθάπτετο
 ἡ κόρη, εἰς τὸ κοιμητήριον ὠρισμένων φιλολογικῶν ἔργων μου, συνδε-
 θέντων ἀρρήκτως πρὸς μίαν παροδικὴν ζωὴν.

✻

... Ἦτο νύξ. Ἀπὸ ἐν ἄνοιγμα τυχαῖον τοῦ παραπετάσματος τὴν εἶδα ἐπὶ τῆς κλίνης τοῦ θανάτου, περικυκλουμένην ἀπὸ τοὺς οἰκείους της. Εἶδα τὴν κεφαλὴν βεθυσιμένην εἰς τὸ λευκὸν προσκεφάλαιον, θωπευομένην μελαγχολικώτατα ἀπὸ μίαν ἀσθενῆ ἀκτῖνα κηρίου. Καὶ εἶχεν ὄντως τὴν ὄψιν κηρίου καταναλισκομένου ἢ λεία καὶ ἀπαστρέπτουσα ἐκ τῆς ἀγωνίας μορφὴ της. Καὶ τὸ λευκὸν ἐκεῖνο πρόσωπον τὸ ἀπαύστως ψυχρινόμενον ἀπὸ τοὺς τιναγμούς τοῦ ἐπιθνατίου ρίγους, εἶδα ἐπίσης ἀναλλοίωτον, ἀλλ' ἄκαμπτον ἐπὶ τοῦ φέρετρου, μετὰ δύο ἡμέρας, νὰ τὸ περιζώνῃ πλημμύρα μύρων καὶ χρωμάτων. Ὑψηλά, ἐπὶ βάθρου, ἀνεπαύετο γαλήνιον τὸ σκῆνωμα, ἔπειτα ἀπὸ μαρτυρικὸν ἀγῶνα, ὃν ἐδοκίμασεν ἢ τόσον ἄθρά, ἢ τόσον εὐαίσθητος, ἢ τόσον ευκολόθυστος ὡς ἄφρός, σάρξ. Ἦτο πολὺς ὁ ἀγὼν μεταξὺ θανάτου, θέλοντος νὰ κοσμήσῃ διὰ μιᾶς ἔτι ἀκτῖνος τοὺς κελαινοὺς κευθμῶνας του, καὶ τῆς γῆς, διαμψισθητούσης πεισμώνως ἐν ἀπὸ τὰ γλυκύτερα, τὰ παρθενικώτερα στολισματὰ της.

Καὶ ὑπερίσχυσεν ὁ αἰώνιος νόμος.

Ἦ βία, ὁ θάνατος. ❀

Ἦ λευκὴ κηδεὶα ἐπλησίαζεν εἰς τὴν μοιραίαν γῆν. Αἱ φίλαι της αἰ συνομήλικαι, ἔχουσαι δάκρυα πικρά εἰς τοὺς ὀφθαλμούς καὶ ἄνθη ἄφθονα

❀ ΔΗΜΗΤΡΑ Γ. ΚΟΝΤΟΥ ❀

(Ἐκ φωτογραφίας ἐν οἰκογενειακῷ συμπλέγματι)

εἰς τὰς χεῖρας, περιεκύκλουν καθ' ὅλην τὴν ἐκφορὰν τὸ φέρετρον. Καὶ ἦτο μία παρθενικωτάτη καὶ πρωτότυπος προπομπὴ τῆς νεότητος, ἦτο μία μυρωμένη ἔμπνευσις, καθιστώσα πολὺ κοινὸν πάντα θρῆνον, μάταιον πᾶν ἐλεγεῖον.

Καὶ ἦλθεν ἔπειτα ἡ ἀπηνεστέρα εἰκὼν τοῦ πένθους, ἡ σπαρχακτικὴ στιγμή καθ' ἣν ἀφέθη τὸ λευκὸν φέρετρον ἐπὶ τοῦ χεῖλους τοῦ τάφου καὶ ἀπηλλάσσοντο ὑπὸ τοῦ νεκροθάπτου αἱ ἐσταυρωμέναι χεῖρες καὶ οἱ συνηνωμένοι πόδες ἀπὸ τῶν λευκῶν ταινιῶν — οἱ τελευταῖοι γῆινοι δεσμοὶ — καὶ ὡς «βροχή» ἔπιπτον καὶ ἐστοιβάζοντο ἐπάνω εἰς τὸ ἄψυχον σῶμα τ' ἄνθη ἐκτινασσόμενα γύρω τοῦ τάφου ἀπὸ τόσους ἄβροους δακτύλους παρθένων καὶ ἐσχίζοντο οἱ

λευκοὶ ἀνθόπλεκτοι πέπλοι καὶ οἱ ἐνὸς σχινίου τὸ φέρετρον ταλαντευό-

μενον, — ὡς σχεδία φερομένη ἐδῶ κ' ἐκεῖ εἰς ἄγριον πέλαγος — κατεβιβάζετο, καὶ ἡ μορφή ἐκείνη ἡ τόσῃ ἀπαλή, κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς μεγαλητέρας ἐντάσεως τῶν ἀκτίνων τῆς μεσημβρίας, ἔδουε χωρὶς ἐλπίδα ν' ἀνατείλῃ πλέον, εἰμὴ εἰς τὸν κόσμον τῆς αἰωνίας ἀνατολῆς, τοῦ αἰωνίου φιλήματος, τῆς αἰωνίας γαλήνης.

Ἐκεῖ ἦτο ἡ θέσις τῆς ! Καὶ ἂν τὴν εἴλκυε τὴν *Δήμητραν Κοντοῦ*, ὀλίγον πρὶν ἀποθάνῃ, ἡ ὄνειρεμένη γῆ τῆς Χίου, εἰς τὸ αἰώνιον ἔπρεπε φῶς ν' ἀπέλθῃ ἡ ἄψογος καλλονή, καὶ νὰ ἡσυχάσῃ τὸ πνεῦμα ἐκεῖ, ὅπου τώρα ζῇ ἀβυσσίλευτος καὶ μακαρία !

ΔΑΦΝΙΣ

Κ' ΕΝΩΙ διηυθυνόμεν καὶ ἐγὼ δὲν ἡξεύρω ποῦ, ἰδοὺ ὅτι συναντῶ νυμφοστόλιστον τῶν Ἀθηναίων κόρην, φερομένην μὲ τὴν χαρακτηριστικωτάτην ἐκείνην πάσης νεκρικῆς πομπῆς βραδύτητα πρὸς τὴν τελευταίαν αὐτῆς κατοικίαν. Ἦτο ὡς μοι εἶπον κόρη νεαρὰ καὶ ἀγαθὴ καὶ ὥραία. Ἀλλὰ τὴν ὕψιν τῆς δὲν ἠτένισα. Ἐγὼ τὸν ὅποιον ἡ ζωὴ ἐξοικειώσε μὲ τόσῃ πολλὰ πράγματα, δὲν ἠδυνήθην ἔτι νὰ ἐξοικειωθῶ μὲ τὴν ιδέαν ὅτι μεταβάλλεται αἴφνης ἡ ἀκμαία ὕψις κόρης εἰς πελιδνὴν ὕψιν νεκροῦ. Ἦτένισα ὅμως ἐπὶ μακρὸν εἴκοσι καὶ πλέον φίλας αὐτῆς, αἵτινες ἐπὶ τῇ ὑστάτῃ ταύτῃ προπομπῇ ἔφερον πᾶσαι ἀνὰ χεῖρας ἀδράς ἀνθέων δέσμας. Τ' ἀνθὲ ταῦτα τὰ ὡς προσφορὰ ὑπερτάτης ἀγάπης καὶ λύπης οὕτω μέχρι τοῦ ἐρήμου τάφου κομιζόμενα παρ' ἐκείνων, αἵτινες ἡγάπων τὴν ὁμίλικον νεκράν, περίπου μὲ συνδιήλλαξαν πρὸς τ' ἄλλα ἀνθὲ τ' ἀποστελλόμενα εἰς κηδεῖας, πρὸς τοὺς ἐκ τεχνητῶν ἰδίᾳ ἀνθέων στεφάνους οὓς παμμεγίστους κομίζουσιν οἱ μισθωτοὶ καὶ δῆθεν φρακοφόροι ὑπηρέται τῶν κηδεῖων. Ἡ ἔμπλεως φίλτρον ἐκδήλωσις αὕτη, — ἦν ἄλλος θὰ ἐχαρκτηρίζεν ἴσως ὡς μετέχουσιν καὶ ποῖός τις ἐπιδεικτικῆς τάσεως ἐν μέρους τῶν νεαρῶν προπομπῶν, — ὁμολογῶ ὅτι μὲ συνεκίνησεν ἔτι μᾶλλον, καὶ ἐν ἀχαρεὶ μελαγχολίᾳ ἠσχισα διὰ χιλιοστήν ἴσως φορὰν νὰ συλλογίζωμαι ποῖος ὁ ποιητικώτατος ὄσῳ καὶ φθονερὸς ἀνθόπλοκος ὁ οὕτω ἐν μέσῳ τῷ ἔαρι τῆς ζωῆς τὰ κάλλιστα ἀείποτε δρέπων τῶν ἀνθέων μας !

(* Ἐξ ἀφθούου)

DARAMOT